

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010297
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8716010297.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.05.2020, v trestnej veci obžalovanej Ing. U. L.j, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/33/2016 zo dňa 15.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

I. podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T 100/2013 zo dňa 25.08.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 143/2014 zo dňa 10.05.2018 v ý r o k

o vine v bode 1/ rozsudku ktorým bola obž. Ing. U. L. uznaná vinnou zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, celý výrok o treste, ktorým jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. v trvaní 3 (troch) rokov a výrok o náhrade škody, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

II. obžalovanú Ing. U. L.od. L., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom P. č. XXXX/XX, okres E., t. č. v ÚVTOS Martin - Sučany,

u z n á v a v i n n o u , ž e

ad. 1/

ako predávajúca a ako výlučná vlastníčka nebytového priestoru, zariadenia služieb č. 4 - 1, v Dome služieb, súpisné číslo 1943, postaveného na pozemku parc. č. XXX m2, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a pozemku v podiele 7515/72192 - inách, zapísaný na LV XXXXX katastrálne územie E., obec E., okres E. (ďalej len „nehnutelnosť“), v období od 10.10.2011 do 10.11.2011 v Ružomberku v úmysle obohatiť seba alebo iného pod zámenkou predaja nehnuteľnosti, vylákala od kupujúcej MUDr. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXXX/XX (ďalej len „poškodená“) kúpnu cenu v sume 38.000,- eur, pričom dňa 10.11.2011 pri uzatvorení kúpnej zmluvy poškodenú uviedla do omylu tým, že v rozpore so skutočnosťou prehlásila, že na predmetnej nehnuteľnosti neviaznu žiadne dlhy, bremená, záložné práva alebo akékoľvek iné právne povinnosti a zároveň predstierala zabezpečenie kvitancie potrebnej na výmaz záložného práva, ktoré viazlo na predmetnej nehnuteľnosti v prospech záložného veriteľa PRIVAT BANK AG der Raiffeisenlandesbank Oberosterreich, Europlatz 1a, 4020 Linz, Rakúska republika (ďalej len „záložný veriteľ“), ktorým bola

zabezpečená pohľadávka záložného veriteľa voči dlžníčke U. L. v celkovej výške 485.000,- eur, pričom v skutočnosti kúpnu zmluvu uzatvárala s vedomím už prebiehajúceho súdneho konania o nariadenie predbežného opatrenia týkajúceho sa zákazu nakladania s predmetnou nehnuteľnosťou vedeného Okresným súdom Ružomberok pod číslom sp. zn. 5Cb/32/2011, ako aj s vedomím, že podmienky pre vystavenie kvitancie nikdy nesplnila, a že o vystavenie uvedenej kvitancie záložného veriteľa nikdy nepožiadala, čím spôsobila MUDr. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXXX/XX, škodu v celkovej výške 38.000,- eur, a

ad. 2/

ako konateľka spoločnosti M + OK, s.r.o. so sídlom M. Madačova 1943/5, 034 01 Ružomberok, IČO: 36824399, uzatvorila ako nájomca dňa 01.04.2011 v Poprade, v predajni Motor - Car Poprad, spol. s.r.o., Autorizovaný predaj a servis Mercedes - Benz, ul. Partizánska 4447/102, Poprad, s prenajímateľom U. - V. I. F. F., s.r.o., Z. XX, V., zmluvu o finančnom leasingu č. 116606 - L, ktorej predmetom leasingu bolo osobné motorové vozidlo zn. Mercedes - Benz, typ G 55 AMG, r. výroby 2011, č. karosérie WDB4632701X190028 a ktoré v zmysle preberacieho protokolu zo dňa 01.04.2011 prebrala v predbežnej leasingovej cene 152 734,36,-eur, kde pri kúpe vozidla predložila finančné výkazy spoločnosti M + OK, s.r.o., a to Súvahu a Výkaz ziskov a strát za rok 2010, zostavené dňa 09.02.2011, ktoré sa nezakladali na pravde a v ktorých uviedla nepravdivé údaje o ziskoch spoločnosti, na základe ktorých jej bolo schválené uzatvorenie leasingovej zmluvy, nakoľko vo finančných výkazoch vyhotovených dňa 28.06.2011 podaných a zaevidovaných na Daňovom úrade v Ružomberku za zdaňovacie obdobie r. 2010 uviedla záporné zostatky spoločnosti, kde týmto spôsobom uviedla spol. U. I. F. F. s.r.o. do omylu vzhľadom k tomu, že už v čase uzatvorenia leasingovej zmluvy jej ako konateľke spoločnosti M + OK, s.r.o., so sídlom M. Madačova 1943/5, 034 01 Ružomberok, IČO: 36824399 bola známa finančná situácia a na základe takto predložených dokladov vylákala predmet leasingu, čím spoločnosti U. I. F. F., s.r.o. Z.á XX., V., 831 07, IČO: 35 728 116 spôsobila škodu vo výške 104.576,15,-eur,

t e d a

ad. 1/,2/

- na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu alebo využila niečí omyl a spôsobila tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

č í m s p á c h a l a

ad. 1/,2/

- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona,

z a t o j e j u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 3 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 /desať/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ju zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanej v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/34/2013 zo dňa 08.01.2014 pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona vo výmere 3 (troch) rokov, podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 3 rokov, podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený trest zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších zmien a doplnkov v trvaní 3 (troch) rokov,

v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/67/2016 zo dňa 08.10.2018 v bode 1/ pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a v bode 2/, 3/ pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, kde podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže trest jej uložený v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/100/2013 zo dňa 25.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/143/2014 zo dňa 10.05.2018 vo výmere 5

(päť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a iné, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/12/2015 zo dňa 10.10.2018 v bode 1/, 2/ pre opakovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a v bode 3/ pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, kde podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže trest jej uložený v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/100/2013 zo dňa 25.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/143/2014 zo dňa 10.05.2018 vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a iné, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 42 ods. 2 Tr. zákona jej u k l a d á trest zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších zmien a doplnkov v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 76 ods. 1 Tr. zákona jej u k l a d á ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti U. I. F. F., s.r.o., Z. XX, V., 831 07, IČO: 35 728 116 škodu vo výške 104.576,15,- eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť poškodenej MUDr. K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., G. XXXX/XX, škodu v sume 38.000,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil obž. Ing. Marianne L. rod. L., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom P. č. XXXX/XX, okres E., t. č. v ÚVTOS Martin - Sučany

výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T 100/2013 zo dňa 25.08.2014, právoplatného dňom 10.05.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 143/2014 zo dňa 10.05.2018 pre skutok, ktorého sa dopustila tak, že

-ako predávajúca a ako výlučná vlastníčka nebytového priestoru, zariadenia služieb č. 4-1, v Dome služieb, súpisné číslo 1943, postaveného na pozemku parc. č. XXX m2, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a pozemku v 7515/72192 - inách, zapísaný na LV XXXXX katastrálne územie E., obec E., okres E. (ďalej len „nehnutelnosť“), v období od 10.10.2011 do 10.11.2011 v Ružomberku v úmysle obohatiť seba alebo iného pod zámenkou predaja nehnuteľnosti, vylákala od kupujúcej U. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXXX/XX (ďalej len „poškodená“) kúpnu cenu v sume 38.000,- eur, pričom dňa 10.11.2011 pri uzatvorení kúpnej zmluvy poškodenú uviedla do omylu tým, že v rozpore so skutočnosťou prehlásila, že na predmetnej nehnuteľnosti neviaznu žiadne dlhy, bremená, záložné práva alebo akékoľvek iné právne povinnosti a zároveň predstierala zabezpečenie kvitancie potrebnej na výmaz záložného práva, ktoré viazlo na predmetnej nehnuteľnosti v prospech záložného veriteľa PRIVAT BANK AG der Raiffeisenlandesbank Oberosterreich, Europlatz 1a, 4020 Linec, Rakúska republika (ďalej len „záložný veriteľ“), ktorým bola zabezpečovaná pohľadávka záložného veriteľa voči dlžníčke U. L. v celkovej výške 485.000,- eur, pričom v skutočnosti kúpnu zmluvu uzatvárala s vedomím už prebiehajúceho súdneho konania o nariadenie predbežného opatrenia týkajúceho sa zákazu nakladania s predmetnou nehnuteľnosťou vedeného Okresným súdom Ružomberok pod číslom 5Cb/32/2011, ako aj s vedomím, že podmienky pre vystavenie kvitancie nikdy nesplnila, a že o vystavenie uvedenej kvitancie záložného veriteľa nikdy nepožiadala, čím spôsobila MUDr. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXXX/XX, škodu v celkovej výške 38.000,- eur,

právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a

a výrok o súhrnnom treste odňatia slobody z rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 143/2014 zo dňa 10.05.2018, ktorý jej bol uložený podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1

Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, spolu s trestom zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. vo výmere 3 rokov a ktorým jej bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T 34/2013 zo dňa 08.01.2014 uložený jej pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona vo výmere 3 rokov, podmienenečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 3 rokov, spolu s trestom zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. vo výmere 3 rokov ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a

uznal ju vinnou v bodoch I., II rozsudku,

- z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode I.

-ako predávajúca a ako výlučná vlastníčka nebytového priestoru, zariadenia služieb č. 4 - 1, v Dome služieb, súpisné číslo 1943, postaveného na pozemku parc. č. XXX m2, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a pozemku v 7515/72192 - inách, zapísaný na LV XXXXX katastrálne územie E., obec E., okres E. (ďalej len „nehnutelnosť“), v období od 10.10.2011 do 10.11.2011 v Ružomberku v úmysle obohatiť seba alebo iného pod zámenkou predaja nehnuteľností, vylákala od kupujúcej MUDr. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXXX/XX (ďalej len „poškodená“) kúpnu cenu v sume 38.000,- eur, pričom dňa 10.11.2011 pri uzatvorení kúpnej zmluvy poškodenú uviedla do omylu tým, že v rozpore so skutočnosťou prehlásila, že na predmetnej nehnuteľnosti neviaznu žiadne dlhy, bremená, záložné práva alebo akékoľvek iné právne povinnosti a zároveň predstierala zabezpečenie kvitancie potrebnej na výmaz záložného práva, ktoré viazlo na predmetnej nehnuteľnosti v prospech záložného veriteľa PRIVAT BANK AG der Raiffeisenlandesbank Oberosterreich, Europlatz 1a, 4020 Linec, Rakúska republika (ďalej len „záložný veriteľ“), ktorým bola zabezpečovaná pohľadávka záložného veriteľa voči dlžníčke U. L. v celkovej výške 485.000,- eur, pričom v skutočnosti kúpnu zmluvu uzatvárala s vedomím už prebiehajúceho súdneho konania o nariadenie predbežného opatrenia týkajúceho sa zákazu nakladania s predmetnou nehnuteľnosťou vedeného Okresným súdom Ružomberok pod číslom 5Cb/32/2011, ako aj s vedomím, že podmienky pre vystavenie kvitancie nikdy nesplnila, a že o vystavenie uvedenej kvitancie záložného veriteľa nikdy nepožiadala, čím spôsobila MUDr. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXXX/XX, škodu v celkovej výške 38.000,- eur,

v bode II.

- ako konateľka spoločnosti M + OK, s.r.o. so sídlom M. Madačova 1943/5, 034 01 Ružomberok, IČO: 36824399, uzatvorila ako nájomca dňa 01.04.2011 v Poprade, v predajni Motor - Car Poprad, spol. s.r.o., Autorizovaný predaj a servis Mercedes - Benz, ul. Partizánska 4447/102, Poprad, s prenajímateľom U. - V. I. F. F., s.r.o., Z. XX, V., zmluvu o finančnom leasingu č. 116606 - L, ktorej predmetom leasingu bolo osobné motorové vozidlo zn. Mercedes - Benz, typ G 55 AMG, r. výroby 2011, č. karosérie WDB4632701X190028 a ktoré v zmysle preberacieho protokolu zo dňa 01.04.2011 prebrala v predbežnej leasingovej cene 152 734,36,-eur, kde pri kúpe vozidla predložila finančné výkazy spoločnosti M + OK, s.r.o. a to Súvahu a Výkaz ziskov a strát za rok 2010, zostavené dňa 09.02.2011, ktoré sa nezakladali na pravde a v ktorých uviedla nepravdivé údaje o ziskoch spoločnosti, na základe ktorých jej bolo schválené uzatvorenie leasingovej zmluvy, nakoľko vo finančných výkazoch vyhotovených dňa 28.06.2011 podaných a zaevidovaných na Daňovom úrade v Ružomberku za zdaňovacie obdobie r. 2010 uviedla záporné zostatky spoločnosti, kde týmto spôsobom uviedla spol. U. I. F. F., s.r.o. do omylu vzhľadom k tomu, že už v čase uzatvorenia leasingovej zmluvy jej ako konateľke spoločnosti M + OK, s.r.o. so sídlom M. Madačova 1943/5, 034 01 Ružomberok, IČO: 36824399 bola známa finančná situácia a na základe takto predložených dokladov vylákala predmet leasingu, čím spoločnosti U. I. F. F., s.r.o. Z. XX, V., 831 07, IČO: 35 728 116 spôsobila škodu vo výške 104 576,15,-eur.

Za to jej uložil podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona súhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 11 /jedenásť/ rokov a 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona ju na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste uložený jej rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T 100/2013 zo dňa 25.08.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 143/2014 zo dňa 10.05.2018, ktorým jej bol podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, spolu s trestom zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. vo výmere 3 rokov a ktorým jej bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T 34/2013 zo dňa 08.01.2014 uložený jej pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona vo výmere 3 rokov, podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 3 rokov, spolu s trestom zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. vo výmere 3 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 2 Trestného zákona jej uložil trest zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších zmien a doplnkov v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 76 ods. 1 Trestného zákona jej uložil ochranný dohľad na dobu 1 /jedného/ roka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku jej uložil povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti U. I. F. F., s.r.o., Z. XX, V., 831 07, IČO: 35 728 116 škodu vo výške 104 576,15,--eur.

V zákonom stanovenej lehote podala obžalovaná prostredníctvom ustanoveného obhajcu písomne odôvodnené odvolanie, kde v jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku o treste uviedla, že aj keď sa v danom prípade jedná o závažné porušenie zákona, súd pri ukladaní trestu nedostatočne posúdil jej rodinné pomery v tom smere, že je samoživiteľkou maloletého dieťaťa, ktoré neúmernou dĺžkou uloženého trestu odňatia slobody bude značne hendikepované, v škole a okolí diskriminované a odsudzované, čo sú všetko skutočnosti, ktoré môžu mať značný negatívny vplyv na jeho ďalší vývoj. Na základe uvedeného preto žiada odvolací súd, aby pri hodnotení dôkazov a uvedených okolností zväžil výšku jej uloženého trestu odňatia slobody a uložený trest jej zmiernil.

Proti označenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote (vo forme niekoľkých podaní) podala písomne odôvodnené odvolanie aj obžalovaná. Z ich obsahu plynie, že žiada odvolací súd, aby v jej prípade výnimočne znížil uložený trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený rozsudkom okresného súdu, trest totižto považuje za nespravodlivý a neprimerane prísny. Je slobodnou matkou jediného 9-ročného dieťaťa. Súčasne platí, že v posudzovanom prípade mal súd zmeniť právnu kvalifikáciu skutku jej kladeného za vinu, nakoľko dlžná suma už nepredstavovala sumu 104 576,15 Eur, a škoda netrvá, keďže označené motorové vozidlo bolo poistené aj proti krádeži, preto si mala poškodená spoločnosť uplatniť škodu v spoločnosti, kde bolo vozidlo poistené. Upozornila, že pri kúpe uvedeného vozidla ručila ešte aj ako fyzická osoba, nakoľko nepostačovalo finančné krytie podľa daňových priznaní. Nezmenila daňové priznanie kvôli vylákaniu predmetu leasingu, s uvedenou spoločnosťou sa vždy vedeli dohodnúť na splátkovom kalendári, aj keď bola v omeškaní a komunikovala so spoločnosťou o doplatení súm, ktoré vždy napokon splatila. Nekonala s úmyslom cielene spáchať škodu, no veľmi ľutuje, že to tak dopadlo. Trpí recidivujúcou depresívnou poruchou s ťažkým psychosomatickými účinkami, denne berie 15 kusov psychiatrických liekov. Preto žiadala súd, aby výkonu uloženého trestu odňatia slobody, resp. liečbu mohla absolvovať v Psychiatrickej liečebni v Plešivci, nakoľko tam realizované liečebné procedúry v rámci jej diagnózy jej zásadným spôsobom pomáhali a zlepšovali jej zdravotný stav. Napokon zdôraznila, že už v čase rozhodovania okresného súdu, bola rozsudkom súdu obmedzená v spôsobilosti na právne úkony.

K písomne odôvodnenému odvolaniu obžalovanej predložil vyjadrenie aj okresný prokurátor. V písomných dôvodoch vyjadrenia uviedol, že po oboznámení sa s obsahom odvolania obžalovanej považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a správny a dôvody odvolania obžalovanej považuje za

účelové. Súd v odôvodnení rozsudku totižto poukázal na skutkovo a právne významné skutočnosti, ktoré v celom rozsahu odôvodňujú uložený druh a výmeru trestu, pričom v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu preto navrhol, aby krajský súd postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovanej zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by pritom prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a po takomto preskúmaní zistil nasledovné.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva aj skutočnosť, ako okresný súd jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné, a preto na tieto krajský súd aj poukazuje.

Proti rozsahu dokazovania vo svojich odvolaniach napokon nič nenamietala ani obžalovaná a považovala ho za dostačujúce. Nesúhlasí však s tým, ako prvostupňový súd vykonané dôkazy hodnotil, najmä vo vzťahu k druhu trestu a jeho výmery.

V tomto smere krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že aj napriek riadne a v náležitom rozsahu vykonanému dokazovaniu okresný súd z jeho obsahu nevyvodil (čo sa týka výroku o treste) celkom správne skutkové a v nadväznosti na to ani právne závery, čo sa následne odrazilo aj v správnosti výroku o treste vyhláseného rozsudku.

Išlo však iba o také chyby, ktoré po doplnení a čiastočnom zopakovaní dokazovania na verejnom zasadnutí (vo výroku o treste) bolo možné opraviť aj v odvolacom konaní.

Vo vzťahu k výroku o druhu a výmere trestu rozsudku zistil teda krajský súd také skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o potrebe tento výrok naprávať a to v prospech obžalovanej Ing. U. L., preto po doplnení dokazovania v tomto smere - len pre spriehľadnenie výroku rozsudku, keďže boli súčasne splnené podmienky pre ukládanie nielen spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona, ale aj trestu súhrnného podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, krajský súd považoval za potrebné zrušiť rozsudok v celom rozsahu a opätovne, opierajúc sa o vykonané dokazovanie okresným súdom v spojení s doplnením dokazovania na verejnom zasadnutí, rozhodnúť v posudzovanej veci rozsudkom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že (ako už bolo skôr naznačené) krajský súd má v posudzovanej veci za to, že za danej situácie bolo vykonané dokazovanie v potrebnom rozsahu a súd prvého stupňa správne argumentoval opierajúc svoj záver o vine obžalovanej predovšetkým o výpoveď Ing. L. I. splnomocneného zástupcu poškodenej spoločnosti U. I. F. F., s.r.o.

V logických súvislostiach potom na výpoveď menovaného svedka nadväzujú zistenia plynúce z listinných dôkazov v podobe finančných výkazov, súvahy a výkazu ziskov a strát za rok 2010, ktoré obžalovaná ako konateľka spoločnosti M + OK, s.r.o. predložila spoločnosti U. I. F. F., s.r.o. pri uzatváraní zmluvy o finančnom leasingu č. 116606 dňa 01.04.2011 a ktorá si musela byť vedomá toho, že tieto listinné dôkazy nezodpovedajú realite, keďže Daňovému úradu v Ružomberku za predmetné obdobie roku 2010 predložila finančné výkazy, súvahy, výkaz ziskov a strát spolu s daňovým priznaním vykazujúcich „záporné“ zostatky. Doklady, ktoré boli obžalovanou predložené poškodenej spoločnosti U. I. F. F., s.r.o. a údaje v nich uvedené vykazovali „pozitívne“ zostatky a hodnoty boli nepravdivé, čo objektívne vyplýva tak z výpovede svedkyne R. B., ktorá jednoznačne poprela, aby vystavila doklady rozhodujúce pre obžalovanej legálnu možnosť uzavrieť leasingovú zmluvu so spoločnosťou U. I. F. F., s.r.o..

Rovnako sa krajský súd stotožnil v celom rozsahu so záverom okresného súdu, že poškodená spoločnosť U. I. F. F., s.r.o. by v prípade predloženia pravých dokladov vykazujúcich „záporné“ zostatky s obžalovanou Ing. U. L. leasingovú zmluvu ani neuzatvorila, čoho si obžalovaná musela byť vedomá. Zhromaždené dôkazy, ako správne zdôraznil okresný súd, potom tiež zjavne poukazujú na vtedajšiu

zlú ekonomickú situáciu, majetkové pomery a neschopnosť splácať predmet leasingu obžalovanou, resp. spoločnosťou, ktorej bola konateľkou, o čom svedčili dlhy a nemajetnosť, čo sa snažila riešiť protiprávnym konaním v tejto či iných trestných veciach, ktoré boli taktiež predmetom prieskumu súdov a podkladom pre ukladanie druhu a výmery trestu v posudzovanom prípade.

Za danej situácie a vykonaného dokazovania má krajský súd bez rozumných pochybností za to, že skutok sa stal, je trestným činom a že páchatelom tohto skutku je obžalovaná Ing. U. L..

V reakcii na odvolacie námietky obžalovanej, kde okrem iného poukázala aj na skutočnosť, že v súčasnosti škoda, ktorá mala vzniknúť na predmete leasingu, ktorou mala byť hodnota označeného motorového vozidla Mercedes Benz, v čase rozhodovania súdu už netrvala, nakoľko toto motorové vozidlo bolo riadne poistené aj proti krádeži, a preto škodu, ktorú mala spôsobiť svojím konaním, v čase rozhodovania súdu netrvala, keďže mala byť uhradená na podklade poisťovnej zmluvy, krajský súd uvádza, že z informácie poskytnutej spoločnosťou U. V. I. F. F. s.r.o., vo forme písomnej odpovede plynie, že ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu škoda - teda hodnota motorového vozidla uhradená nebola, nakoľko fyzicky vozidlom nedisponovali, a disponovali len informáciou, že predmetné vozidlo bolo nájdené niekde v Jordánsku. Aj napriek snahe získať späť toto motorové vozidlo sa jej doposiaľ nepodarilo kontaktovať tretiu stranu v Jordánsku, ktorá je dnes vlastníkom tohto motorového vozidla. Aj vzhľadom na skutočnosť, že od samotného skutku už uplynula doba cca 7 rokov, s prihliadnutím na administratívne náklady s tým spojené, náročnú logistiku, nepoznajúci technický stav vozidla - poškodená spoločnosť má za to, že by získaním vozidla z Jordánska do ich dispozície, zásadným spôsobom neprispelo k zníženiu škody, ktorá spoločnosti vznikla. Krajský súd už len poznamenáva dopĺňajúc uvedené, že obžalovaná v danom prípade nebola uznaná vinnou za odcudzenie (krádež) vozidla, ale zato, že uvedenú spoločnosť uviedla do omylu v podstatných skutočnostiach týkajúcich sa jej solventnosti (schopnosti splácať vopred stanovené finančné splátky za označené motorové vozidlo po celú dobu zmluvného vzťahu).

Hore opísaným postupom si okresný súd teda splnil povinnosť vykonané dôkazy vyhodnotiť jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, v celom ich súhrne (úplne) v súlade s pravidlami stanovenými pri hodnotení dôkazov bez toho, aby hodnotil dôkazy produkované len v neprospech obžalovanej.

Správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia konania obžalovanej, ak súd prvého stupňa konanie obžalovanej právne posúdil ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona.

Na tomto mieste považuje opäť krajský súd za potrebné zvýrazniť, že argumentáciu okresného súdu vo vzťahu k splneniu podmienok v posudzovanom prípade pre ukladanie spoločného trestu obžalovanej podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona vo vzťahu k výroku o vine v bode 1/ rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T 100/2013 zo dňa 25.08.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 143/2014 zo dňa 10.05.2018, si v celom rozsahu osvojil.

Aj preto, vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred prvostupňovým súdom - konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný - krajský súd nemá dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať) tieto skutkové zistenia a na ne nadväzujúce právne úvahy, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o vine obžalovanej tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Ako už skôr krajský súd naznačil (vo vzťahu k výroku o treste), napriek riadne vykonanému dokazovaniu (správne okresný súd poukázal na trestnoprávnu minulosť obžalovanej tak, ako to vyplýva z registrov, ktoré boli oboznámené súdom v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní) a z neho plynúcemu skutkovému stavu vo vzťahu k výroku o treste - okresný súd pochybil pri posudzovaní splnenia podmienok pre ukladanie súhrnného trestu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona, keď nezahrnul do výroku o treste celú zbierajúcu sa trestnú činnosť obžalovanej, o ktorej rozhodoval odvolaním napadnutým rozsudkom, keďže po vyhlásení rozsudku v trestnej veci sp. zn. 1T/100/2013 zo dňa 25.08.2014 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 143/2014 zo dňa 10.05.2018 - splnené podmienky pre ukladanie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona v posudzovanej veci) bola obžalovaná právoplatne odsúdená v ešte ďalších štyroch trestných veciach.

Najsamprv pre čiastkové útoky, ktorých sa mala dopúšťať v období od 01.02.2006 do dňa 28.05.2010 (ktoré už boli zahrnuté do zbierajúcej sa trestnej činnosti v trestnej veci sp. zn. 1T/100/2013 zo dňa 25.08.2014) bola rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/34/2013 zo dňa 08.01.2014 odsúdená pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona vo výmere 3 (troch) rokov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 3 rokov, podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený trest zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších zmien a doplnkov v trvaní 3 (troch) rokov.

Ďalej rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/67/2016 zo dňa 08.10.2018 v bode 1/ pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona - skutok zo dňa 23.03.2007 a v bode 2/, 3/ pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona - skutky zo dňa 10.05.2010 a 24.06.2010, kde súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže trest jej uložený v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/100/2013 zo dňa 25.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/143/2014 zo dňa 10.05.2018 vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a iné, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Napokon rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/12/2015 zo dňa 10.10.2018 v bode 1/, 2/ pre opakovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona - skutky zo dňa 23.06.2004 a 15.07.2007 a v bode 3/ pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona - skutok zo dňa 22.12.2011, kde súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže trest jej uložený v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/100/2013 zo dňa 25.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/143/2014 zo dňa 10.05.2018 vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a iné, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

V tejto súvislosti k ukladaniu súhrnného trestu krajský súd najsamprv poznamenáva. Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol slovenským súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihladať - § 42 ods. 3 Tr. zak., za iný jeho trestný čin a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Takto modifikované a upravené ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona potom zodpovedá dlhodobej súdnej praxi ustálenej viacerými stanoviskami a judikátmi súdov.

Preto, aby bolo možné uložiť páchatel'ovi súhrnný trest, musia byť splnené všetky vyššie uvedené podmienky. Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest, existoval viacčinný súbeh. O viacčinný súbeh trestných činov ide z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihladať.

Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbierajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihladať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za ktorý už bol odsúdený).

Takto opísané pravidlá potom zodpovedajú aj odsudzujúcim rozsudkom, ktorými súdy navonok (reálne) neukladajú konkrétne trest, ale postupom podľa § 44 Tr. zákona upustia od uloženia súhrnného trestu, ktorý by inak podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ukladali zistiť, že pôvodne uložený trest páchatel'ovi je možné považovať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, no aj napriek tomu na takéto výroky rozsudku je z hľadiska právnej praxe vždy potrebné prihladať ako na výroky o treste, ktorým bol páchatel'ovi riadne uložený trest.

Vzhľadom na hore uvádzaný chronologický opis trestnej činnosti obžalovanej, ktorú spáchala skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin (§ 42 ods. 1 Tr. zákona) - a teda v posudzovanej veci - boli podľa krajského súdu splnené podmienky pre ukladanie súhrnného

trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovanej, za ktorú už bola právoplatne odsúdená rozsudkom v trestných veciach Okresného súdu Ružomberok - sp. zn. 1T/67/2016 zo dňa 08.10.2018 a sp. zn. 1T/12/2015 zo dňa 10.10.2018.

Vzhľadom na zistený skutkový stav a z pohľadu hore opísaných právnych úvah (definície) súhrnného trestu a podmienok pre jeho ukladanie podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, krajský súd konštatuje, že v prípade odsúdení obžalovanej a to v trestnej veci rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 35/2015 zo dňa 06.09.2018, právoplatného dňom 06.09.2018 - skutok zo dňa 13.05.2014 a rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T 40/2018 zo dňa 18.03.2019, právoplatného rovnakým dňom - skutok zo dňa 07.04.2015, za trestnú činnosť síce spáchanú ešte pred vyhlásením odvolaním napadnutého odsudzujúceho rozsudku, tieto kritéria viacčinného súbehu nespĺňajú, keďže zbiehajúca sa trestná činnosť obžalovanej bola prerušená - v prípade trestnej veci sp. zn. 23T 35/2015 - vyhlásením rozsudku vo veci Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T 100/2013 zo dňa 25.08.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 143/2014 zo dňa 10.05.2018 a v prípade trestnej veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T 40/2018 práve vyhlásením rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 35/2015 zo dňa 06.09.2018.

Za danej situácie potom krajský súd pristúpil k určaniu druhu a výmery trestu, kde pri úvahách o uložení trestu prihliadal u obžalovanej najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsoby spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúci na zreteli aj účel trestu, vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovanými tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich prevýchovu k tomu, aby viedli riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Krajský súd prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Krajský súd pri hodnotení skutočností rozhodných pre určenie trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona nezistil, na rozdiel od okresného súdu, existenciu skutočností nielen pre priznanie poľahčujúcich (§ 36 Tr. zákona), ale aj príťažujúcich okolností (§ 37 písm. m/ Tr. zákona), keďže pred spáchaním skutkov v posudzovanom prípade obžalovaná nebola ešte súdne trestaná.

Súčasne krajský súd konštatuje, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre priznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, a teda, že obžalovaná spáchala viac trestných činov. Totižto, rovnako ako to bolo v prípade rozhodovania aj okresného súdu, sú splnené podmienky pre ukladanie trestu podľa tzv. asperačnej zásady upravenej v ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, keďže obžalovaný sa dopustil aspoň dvoch trestných činov, aspoň dvoma samostatnými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom (§ 41 ods. 2 Tr. zákona).

Pri aplikácii označeného ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zákona totižto v danom prípade je na mieste rešpektovať rozhodovaciu činnosť súdov, keď pri ukladaní trestu páchatel'ovi za zbiehajúcu sa trestnú činnosť sa v súlade so zásadou „ne bis in idem“ nie dvakrát v tej istej veci, vyjadrenou v ust. § 38 ods. 1 Tr. zákona, nepoužije ako príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Tr. zákona podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, čo platí pre daný prípad. (pozri primerane R 1/2011).

Za danej situácie pri rovnomernom pomere poľahčujúcich a príťažujúcich okolností potom krajský súd pristúpil k určaniu výmery trestu podľa zásad pre ukladanie spoločného a súhrnného podľa pravidiel pre ukladanie úhrnného trestu podľa tzv. asperačnej zásady a to podľa § 41 ods. 2, 3, § 42 ods. 1, 2 Tr. zákona.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchateľa za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1a2, § 42 a § 43 sa použijú primerane. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Opierajúc sa o citované ustanovenia Tr. zákona krajský súd bral do úvahy pri určení výmery trestu trestnú sadzbu ustanovenú Tr. zákonom pri obzvlášť závažnom zločine podvodu podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona, keďže ide o trestný čin najprísnejšie trestný „oproti,, zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovanej, pre ktorú už bola odsúdená. Za danej situácie, kde trestná sadzba podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona je zákonom ustanovená na 10-15 rokov, bolo povinnosťou súdu postupovať podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., a teda upraviť zákonom ustanovenú trestnú sadzbu tak, že sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Z toho dôvodu krajský súd upravil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, že túto zvýšil o jednu tretinu a to na 20 rokov, ukladal trest po úprave trestnej sadzby v rámci dolnej hranice 10 rokov a hornej hranice 20 rokov.

Pri určení výmery trestu, keďže o druhu trestu nebolo v danom prípade pochýb (§ 34 ods. 6 Tr. zákona), krajský súd predovšetkým aplikoval základné kritéria už citované v ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Pri zohľadnení všetkých uvedených kritérií a to spôsobu spáchania trestného činu, súčasne zohľadnení osoby páchateľa, pri rovnomernom pomere priťažujúcich, poľahčujúcich okolností a skutočnosť, že obžalovaná aj po spáchaní skutku v posudzovanom prípade aj naďalej páchala trestnú činnosť, skutočnosť, že ukladal obžalovanej trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť od roku 2004 do decembra roku 2011, z ktorej jeden z trestných činov bol dokonca obzvlášť závažným zločinom, mal v danom prípade za to, s prihliadnutím aj na skutočnosť, že obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, že trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov bude pre naplnenie ako individuálnej, tak aj generálnej prevencie účelu trestu, trestom primeraným, a teda zákonným, zodpovedajúcim plne zásadám pre ukládanie trestov, odrážajúcim závažnosť protiprávneho konania obžalovanej ako aj jej samotnú osobu.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného preto neobstojí argumentácia obžalovanej, aby súd ako na mimoriadne okolnosti prípadu, resp. pomery na strane obžalovanej prihliadal na skutočnosť, že je samoživiteľkou jediného maloletého dieťaťa, ktoré jej výkon trestu bude ťažko znášať a rovnako tak aj obžalovaná. Súd len konštatuje, že obžalovaná už v čase, kedy páchala trestnú činnosť, bola matkou a mala možnosť si dostatočne uvedomiť následky svojho konania, že pri páchaní tak závažnej trestnej činnosti a to opakovane, môže byť odsúdená a môže jej byť s najväčšou pravdepodobnosťou uložený trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom.

V reakcii na žiadosť obžalovanej, aby mohla vykonávať trest v ňou navrhnutom liečebnom ústave krajský súd konštatuje, že - Zákon o výkone trestu odňatia slobody - podrobne upravuje podmienky výkonu

trestu odňatia slobody aj v prípade odsúdených, u ktorých sú diagnostikované - ako aj v tomto prípade - psychické poruchy, a preto je len v kompetencii príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody a tomu zodpovedajúcemu hodnoteniu zdravotného stavu odsúdeného, rozhodnúť o spôsobe výkonu trestu tak, aby bolo možné a súčasne aj mohla prebiehať liečba v prípade diagnostikovania duševných porúch či iných zdravotných problémov. Napokon pri vyšetrení obžalovanej v rámci znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie nebola u obžalovanej zistená duševná choroba vo vlastnom slova zmysle.

Rovnako ako okresný súd aj krajský súd mal za to, že použitie ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, ktoré upravuje povinnosť súdu zaradiť páchatel'a obzvlášť závažného zločinu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, že pre nápravu obžalovanej v danom prípade je na mieste použiť ust. § 48 ods. 4 Tr. zákona, keďže doposiaľ vo výkone trestu nebola a zaradiť ju na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rovnako ako okresný súd aj krajský súd si splnil povinnosť a s použitím ust. § 42 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanej aj trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, a to vykonávať činnosť finančného agenta a finančného poradcu v zmysle zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších zmien a doplnkov v trvaní 3 (troch) rokov, keďže takto uložený trest ešte v pôvodnom rozsudku (Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T 100/2013 zo dňa 25.08.2014) bol zrušený zrušením jeho výroku o treste.

Súčasne riadiac sa aj pravidlom upraveným v ust. § 78 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 76 ods. 1 aj Tr. zákona, uložil krajský súd obžalovanej ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Krajský súd potom v súlade s ustanovením §§ 41 ods. 3, 42 ods. 2 Tr. zákona nielenže zrušil výroky o treste skorších rozsudkov vymenovaných vo výroku rozsudku, ktoré boli obžalovanej uložené už skôr za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, ale súčasne (opätovne) podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku aj rozhodol o povinnosti obžalovanej nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, keďže títo si svoje nároky riadne a včas uplatnili a zdôvodnili aj jej výšku, o ktorej neboli pochybnosti.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a na základe okresným súdom vykonaného dokazovania, a aj po doplnení dokazovania krajským súdom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, ako je to uvedené v jeho výroku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.